

Som majoria II

Julio Anguita

Novament em dirigeixo a les ciutadanes i ciutadans què després de la meua crida el 20 de juny titulat Som majoria, han mostrat el seu interès i predisposició a anar construint el front cívic capaç de canviar la relació de poder existent a Espanya i abordar la fi d'aquest desastre econòmic, social, polític, ètic i cívic. Però aquesta vegada ja no ho faig només en el meu nom, sinó que ara escric com a portaveu d'un incipient esquema organitzatiu constituït pel Col·lectiu Prometeu de Còrdova. Aquest embrió de coordinació no té més horitzó temporal de permanència que el derivat del procés constituent del front cívic i la conformació dels seus nivells democràtics d'organització. Esperem i desitgem que en tota la geografia espanyola vagin constituint estructures de treball i coordinació que degudament ressenyades en els seus actes constitutives corresponents vagin cobrint els àmbits local, comarcal i / o provincial, de comunitat autònoma i estatal.

Aquest escrit no té altra intenció què informar i sobretot aclarir alguns dubtes sorgits a través dels innumbrables correus, trucades, comentaris a la proposta en aquest blog del Col·lectiu Prometeu, <http://colectivoprometeo.blogspot.com.es/>, i comunicacions, en general, què hi ha hagut des de la data abans esmentada.

Una de les conseqüències de comptar ja amb una referència "oficial" per l'informació, participació i organització, a més de l'esmentat blog, ha estat la creació d'una pàgina a Facebook, <http://www.facebook.com/colectivoprometeocordoba>, què, sense detriment de les múltiples pàgines d'Internet que es reclamen del procés i a més ho estan construint, gaudeix de la informació més directa pel que fa a la meua persona i al col·lectiu Prometeu.

En el transcurs d'aquests dies hem mantingut una trobada amb representants del col·lectiu Socialisme 21 i també amb membres d'ATTAC i Taules de Convergència. Aquestes trobades celebrades a petició dels nostres interlocutors, han llançat una bona notícia; Socialisme 21 ha decidit, per unanimitat, que els seus membres s'incorporin i treballin, a títol personal, en l'organització del front cívic i la inherent elaboració col·lectiva del Programa alternatiu amb què ratificar la nostra voluntat de ser una majoria organitzada.

Són dues les qüestions fonamentals que vaig a desenvolupar, i ho faig en funció dels comentaris, propostes, crítiques i adhesions que projecte ha merescut i que he llegit o he escoltat de viva veu. Aquestes dues qüestions són: l'estructura del front cívic i el programa.

El front cívic amb el qual la majoria s'organitza per determinar un canvi profund a Espanya no pot ser una suma de sigles, col·lectius, partits o qualsevol altra organització coneguda. Això conduiria a la reproducció en el nostre si de debats i col·lisions entorn del pes específic de cada sigla en l'organització. Per això reiterem amb èmfasi que s'està en el front a títol personal, i això no ha de significar -mai- la renúncia pública o privada de cadascú a la seva ideologia, projecte polític o creença religiosa si en té. Busquem amb la ciutadania un projecte programàtic comú i no una sopa de lletres. És més, ens agradaria que les forces polítiques, socials o altres opinions li indiquessin als seus

militants que farien bona la seva militància buscant amb altres persones coincidències i solucions concretes al voltant de la solució dels problemes que com a societat ens afligeixen. La majoria social és plural; respectem aquesta pluralitat i busquem-hi, amb ella i per a ella un denominador comú: el programa per a l'acció.

N'hi ha qui ens imputen perverses intencions sobre si pretenem substituir els partits polítics en una dubtosa operació de tall autoritari. No estaria de més que repeteixi fins a la sacietat que jo sóc militant del PCE i d'IU i que la crida que faig no significa, en absolut, una contradicció política o organitzativa amb els meus. Simplement m'he limitat a recordar que els partits polítics o els sindicats són en si mateixos sinó eines per intervenir i millorar la societat. Existim per a la societat i per a la seva millora de condicions de vida. Per altra banda -i això és una llacuna de la Constitució- els partits no tenen l'exclusiva en la participació política; ella és funció exclusiva del ciutadà o de la ciutadana, organitzats o no . El que es pretén precisament és potenciar aquesta dimensió ciutadana en la participació, elaboració de programes i decisió sobre el que afecta la societat.

Hi ha comunicacions que des de l'acceptació de la proposta diuen trobar a faltar determinats posicionaments filosòfics, ideològics o partidaris i que un programa "a seques" comporta el perill de transformar-se en una proposta tecnocràtica sense nervi ideològic. Quatre reflexions vull fer sobre això:

1. Tot programa és, a més d'un conjunt de mesures concretes, una aliança entre els que es beneficien d'ell, uns capítols pressupostaris a definir i una opció entre diverses possibilitats. Imaginem que el Programa preveu una reforma fiscal que acabi amb els paradisos fiscals. No és aquesta una opció en benefici de la majoria i en perjudici de la minoria que té el poder? Es vol una major demostració de principis de justícia i equitat?
2. I si tot i això ens obstinem a demanar un substrat doctrinal o de valors per aquesta proposta de front cívic, aquí va en què ens fonamentem: La solemne Declaració de Drets Humans de l'ONU de 1948 i altres pactes, documents, constitucions que la desenvolupen i fan obligatòria per als poders públics. Ja a Sabadell hi vaig assenyalar i ara s'ha ratificat els principis rectoris de la nostra proposta, que són: Democràcia i Llibertats, Justícia Social, Economia no especulativa, Cultura i Benestar ciutadà.
3. Si ens fixem en el que passa diàriament, el poder, és a dir el conjunt d'interessos econòmics que han crescut i creixen en perjudici de la majoria, es mantenen i acorden en franca violació de la Constitució de 1978. Quan una oligarquia deixa en suspens i conculca la legislació i els principis que diu defensar, la majoria ho té fàcil: exigir que es compleixin les lleis, els fora de la llei són ells, i aquesta no és una qüestió intranscendent. D'altra banda el procés de lluita basat en la legalitat vigent produeix tals contradiccions en la minoria que altres opcions o situacions de canvi vindran de per si.
4. El front cívic és la resposta lògica a una situació d'estat d'excepció econòmic, social, polític, moral i cívic. Una excepcionalitat que encara pot ser-ho més si, com sembla, les dues forces polítiques majoritàries acorden un pacte d'emergència davant la situació creada per elles mateixes i les polítiques que van convenir amb altres des del Tractat de Maastricht fins ara.

I ara parlem del programa.

Un percentatge molt important de la ingent quantitat de missatges que rebo abunden a comentar les deu propostes que a manera d'inici al debat vaig proposar. En gairebé tots es plantegen propostes perquè jo les tingui en compte a l'hora de redactar el programa que li dóna sentit al capdavant cívic. Vull agrair aquestes aportacions perquè moltes d'elles són molt interessants i ens posen a pensar.

No obstant això, i des del agraït justificant de recepció, he de fer una sèrie de consideracions:

1. Si l'elaboració del Programa és que vosaltres m'envieu a mi, o a un encara no existent centre d'elaboració, les vostres propostes, estariem davant d'una estructura radial en què el centre rep les seves comunicacions però entre vosaltres, què és l'important, no es produeix cap relació, col·laboració, contacte o treball en comú, no hi ha estructura reticular, no hi ha una creació orgànica, no hi ha front ciutadà.
2. L'important del programa no és només el seu contingut sinó la forma, el mètode de discutir, aprovar-lo i vigilar el seu compliment. I aquest mètode no pot ser altre que l'elaboració col·lectiva. Com ja vaig comentar amb anterioritat sóc testimoni i participant en aquesta experiència des dels temps de convocatòria per Andalusia.
3. D'altra banda, un programa no és un simple llistat de desitjos benintencionats; és, fonamentalment, un projecte concret, viable, rigorós, discutit àmpliament i recolzat pels qui l'han elaborat, és un programa per a un Govern futur. I per això és més, el millor estendard per a la mobilització ciutadana. La rebel·lia ha de tenir una causa, un motiu, un sentit, un projecte.

Com fer-ho?

1. Qualsevol persona, col·lectiu, associació o grup de persones que vulgui iniciar a la seva localitat el front ciutadà pot començar per convocar altres persones, constituir-se com a tal (de manera documentada) i començar a debatre sobre les propostes econòmiques, socials, polítiques o d'un altre tipus que creguin convenients en l'actual situació. Naturalment que per donar suport amb més entitat a les seves elaboracions podrien necessitar de persones qualificades de la seva col·laboració.
2. Diverses localitats poden constituir una assemblea comarcal i / o provincial amb el mateix mètode i temari que la local, i així successivament fins al nivell següent que ha de ser l'autonòmic com a pas previ per l'estatal. Així, mentre es configura l'organització es va elaborant el que li dóna el sentit últim: el Programa. Organització i Programa són la mateixa cosa.
3. Quan vaig proposar els deu punts no ho vaig fer amb intenció de que fossin ni els únics ni tampoc els més importants. Però amb alguna cosa s'ha de començar. El cas és que ja hi ha hagut comentaris sobre la idoneïtat o possibilitat de complir-los; ja hi ha debat. Pot establir-se el salari mínim interprofessional en mil euros, la pensió mínima en mil euros i ampliar la quantia i extensió de l'assegurança d'atur? Facin els comptes i es veurà que només és possible això si hi ha un augment dels ingressos de l'Estat. D'on pot provenir aquest augment necessari i previst en els drets humans? No pot venir sinó d'una reforma fiscal en

profunditat. I així cada mesura va demanant a la següent fins a formar un tot, un programa alternatiu al que hi ha en aquests moments.

4. Naturalment que no tot és tan fàcil i que hi haurà moments en què la discussió sobre el Programa necessitarà de l'aportació d'homes i dones de l'Economia, la Ciència, El Dret o els sabers en general; ells també formen part de la majoria i segurament prestar el seu concurs i participació.

I per finalitzar una proposta de treball si així ho estimeu: Reuniu-vos amb altres persones o col·lectius i discutiu la situació present. Procureu portar algunes dades i procureu a més, treure algunes conclusions. Quan hàgiu acabat de debatre reuniu-vos de nou i discutiu els dos documents que fins ara he enviat. Segur que el pas següent és organitzar-se. Gràcies per la vostra atenció.